

[Statsministeren.]

rigsministeren vil komme nærmere ind på i sit svar.

Også til hr. Anders Andersen skal jeg give en kort kommentar. Om vi sammen med England kommer ind i fællesmarkedet til 1970 eller tidligere, ja, det er jeg enig med hr. Anders Andersen i vil være et skøn, som er behæftet med så megen usikkerhed, at jo ingen faktisk kan udtale sig med nogen vægt om det. Men at det er et dansk ønske, og at vi gennem vor udenrigspolitik vil bidrage til, at tidspunktet bliver tidligst muligt for en udvidelse af fællesmarkedet, så at Danmark og Storbritannien bliver medlemmer, og således at de øvrige nordiske lande forhåbentlig samtidig finder en ordning, det kan der ikke være nogen tvivl om.

Om landbrugets stilling har landbrugets organisationer netop indledt nogle samtaler med regeringen, hvori hr. Anders Andersen deltager. Forhandlingerne føres både på Landbrugsrådets, landboforeningernes og husmandsforeningernes vegne, og disse samtaler må vi naturligvis føre videre. Der er foreløbig aftalt et nyt møde, hvis jeg husker rigtigt, til den 9. juni, og dér vil disse drøftelser blive fortsat.

Udenrigsministeren (*Per Hækkerup*): Jeg takker ordførerne for de bemærkninger, de har gjort, som med nuancer jo alligevel viste, at der stort set er en bred enighed om de veje, vi skal følge i vor markeds-politik. Adskillige, vist alle ordførerne, har beskæftiget sig med den formulering i min redegørelse, hvor jeg talte om, at Danmark skulle søge optagelse som medlem af fællesmarkedet senest samtidig med England, og at vi følgelig skulle søge forhandlinger om optagelse senest samtidig med England, og jeg er blevet spurgt, om ikke jeg kan give en nærmere redegørelse for, hvad der ligger i disse ord. Jeg vil dér gerne sige til hr. Niels Westerby, der stiller det tillægs-spørgsmål, om jeg så må sige, om der er nogen risiko for, at Danmark kan komme

for sent med, således at man kunne tænke sig, at England afsluttede sine forhandlinger og blev optaget som medlem, og at man derefter ville udskyde spørgsmålet om et dansk eventuelt norsk medlemskab, at der ikke for os foreligger noget som helst, som tyder på, at en sådan risiko skulle være til stede, men det er da helt klart, at når den formulering er blevet, sådan som den er her, er det bl. a. med sigte på at fjerne den mindste tvivl om, at vi ikke skulle kunne komme med på toget — for nu at blive i det billede — når det starter.

Jeg kan ikke sige, hvorledes mulighederne kommer til at forme sig. Som det fremgår af den redegørelse, jeg har givet, har England påbegyndt nogle meget foreløbige sonderinger, som vi må gå ud fra efterhånden bliver mere intensive sonderinger. Vi får lejlighed til fra dansk side ud over det, vi allerede har gjort og faktisk løbende har gjort, at foretage sonderinger videre, når jeg og medarbejdere fra udenrigsministeriet og de andre ressortministerier kommer til Bruxelles den 3. juni, og vi vil fortsætte disse sonderinger i den kommende tid også med ministre fra de forskellige medlemslande i EEC. Statsministeren har allerede haft lejlighed til at tale med forbundskansleren i Tyskland; jeg har talt med den italienske udenrigsminister, Fanfani, jeg får lejlighed til at tale med andre udenrigsministre under NATO-ministermødet i Bruxelles, og vi vil fortløbende foretage sådanne sonderinger.

Vi vil på tilsvarende måde, som vi har gjort det tidligere, holde de øvrige EFTA-partnere orienteret om de samtaler, vi fører med medlemslandene inden for fællesmarkedet og med kommissionens repræsentanter, ligesom vi efter beslutningerne i Bergen kan regne sikkert med, at vi vil blive orienteret om de samtaler, Storbritannien fører, og at orienteringen ikke blot skal være en gensidig orientering, men også en gensidig rådslagning.

Jeg kan ikke vide, hvad det kan føre til, men man kan jo teoretisk i hvert fald